

fra København eller fra det øvrige Land. Derfor synes det mig, at disse to Ting slet ikke kunne sammenlignes eller stilles i Klasse med hinanden. Det ene er, som den højtærede Justitsminister udtalte, et udelukkende kommunalt Hospital, det andet er et Hospital for hele Landet. Hvis vi komme dertil, at vi faa en Tuberkuloselov, hvor der træffes Regler om, at der skal gives Tilskud til alle Kommuner, der oprette kommunale Sanatorier, saa antager jeg, at det er en Selvfølge, at Københavns Kommune ogsaa vil faa Tilskud til sit Sanatorium, men det forekommer mig ikke, at der er god Anledning til at gøre det, før det Tidspunkt kommer.

Og naar det ærede Medlem endelig mener, at det er Boserup Sanatorium, der har givet Stødet til Kampen mod Tuberkulosen her i Landet, er det slet ikke Tilfældet. Det Sanatorium, som han ankede over havde faaet Tilskud, Vejlefyjords Sanatorium, var bygget, før Boserup blev bygget. Dernæst gaar det Tilskud, der gives aarlig paa Finansloven til Vejlefyjords Sanatorium, jo netop til ubemidlede Patienter, saaledes at ubemidlede Patienter kunne faa fri Kur og Pleje der.

K. M. Klausen: Jeg kommer atter til at imødegaa den højtærede Minister. Naar den højtærede Minister siger, at han ikke kender noget Eksempel paa, at Staten giver Tilskud til kommunale Hospitaler, saa kender den højtærede Minister sit Budget meget daarligt. Jeg vil bede ham læse sit eget Budget igennem, saa vil han finde, at der staar opført betydelige Tilskud til de kommunale Sindssygehospitaler her i København. Vi have ingen Adgang til at sende vore Patienter til Statens Sindssygeanstalter. Vi have løst den Sag selv, og vi faa derfor et Tilskud bevilget, og det staar virkelig at læse paa den foreliggende Finanslov, saa jeg vil bede den højtærede Minister læse det igennem, saa vil han se, at det passer ikke, hvad han sagde før, at Staten ikke giver Tilskud til kommunale Hospitaler. Her staa vi, forekommer det mig, ikke over for en kommunal Sag, men over for Kampen mod en Sygdom, som hænger hele vort Lands Befolkning, en Sygdom, som i Øjeblikket er en af de værste Fjender, vi have i vort Samfund, og det forekommer mig, at det er først og fremmest en Statssag at tage denne Kamp op, og at Staten med Tilfredshed bør se paa enhver Bestræbelse, der, hvad enten det nu er fra privat Side eller fra Kommunernes Side, rettes paa

at bekæmpe denne Sygdom. Og da nu Københavns Kommune saa kraftigt har taget fat paa at løse denne Opgave saaledes, at den kan sige til Nationalforeningen, der ellers saa stærkt støttes fra Statens Side: $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af Landets Befolkning skulle vi sørge for, ihvad Bekæmpelsen af Tuberkulosen angaar, saa forekommer det mig, at det er et rimeligt og billigt Krav, at Staten støtter Kampen mod denne Samfundssygdom, ligegyldigt om den føres fra en Kommunes Side eller den føres fra privates Side.

Hvis et af vore Amter vilde have taget denne Opgave op og have bygget et Sanatorium for samtlige syge i sine Kommuner, saa er jeg, som jeg sagde før, overbevist om, at det vilde ikke have været længe, før Staten havde ydet disse Landkommuner sin Støtte, men her, hvor Talen er om København, er Forholdet jo altid et andet. Det er ganske vist ikke altid, at man glemmer København. Det saa man med Skattelovene, der kunde de saa udmærket godt finde København og blokke os for et Par Millioner ekstra. Vi saa det

Formanden: Udtrykket „blokke“ forekommer mig heller ikke at være i Overensstemmelse med Rigsdagstonen.

K. M. Klausen: Skulle vi da sige „pumpe“?

Formanden: Spørgsmaalet ligger overhovedet uden for den foreliggende Sag.

K. M. Klausen: Det samme gælder med Hensyn til Jernbanerne. Da vi skulde have bygget en ny Personbanaard, da kunde man ogsaa finde København, saa vi maatte punge ud som ingen anden Kommune i dette Land, naar Talen har været om Jernbaneanlæg. Altsaa, med Hensyn til de Byrder, der paalægges Københavns Befolkning, blive vi aldrig glemte, der skal Staten nok finde os ganske grundig, saaledes at vi faa Lov til at bløde til Statskassen i meget stærk Grad; men her, hvor der er Tale om at faa Del i et Gode, et Gode, der ydes brystsye Patienter over det øvrige Land, saa skal København sættes til Side, her er det, ligesom om vi Københavnerne ikke længer hørte med til Nationen, som om vi vare nogle, der stode udenfor, ikke havde Part eller Del i de Goder, som Statskassen har at yde.

Paa den anden Side kan det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) have